

Heeft 'God' een Naam?

Als het beestje maar een naam heeft, wordt er veelal gezegd. Zo is het echter met de Godheid of Goden niet.

In het Paradijs kenden Adam en Eva de Godheid aan de wind des daags, zelfs na hun zondeval, zie:

Genesis 3:8 En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs.

Voor wat de Statenvertaling 'HEERE God' heeft, staat in het Hebreeuws: Jahweh Elohim. Strongs geeft er de volgende verklaring bij:

03068 Y@h o w aa h (geschreven vorm van YHWH, met de klinkers van Adonay; dit uit eerbied voor de Heilige Naam) , Godsnaam

Jahweh='de Bestaande' of 'Ik ben er voor jullie'

1) eigennaam van de ene ware God

1a) niet uitgesproken dan met 'Adonai' (waarbij de medeklinkers van 0136 ('Adonai') die onder "JHWH" stonden een geheugensteuntje vormden)

Wij moeten weten dat de Godheid een Geest is, onnoembaar, waarvan wij slechts de manifestaties kunnen waarnemen. Wij mensen verbinden namen aan dingen, aan personen, dieren, planten, etc.. Dat was een taak van Adam, om alles een naam te geven, zie Genesis 2:

19 Want als de HEERE God uit de aarde al het gedierte des velds, en al het gevogelte des hemels gemaakt had, zo bracht Hij die tot Adam, om te zien, hoe hij ze noemen zou; en zo als Adam alle levende ziel noemen zoude, dat zou haar naam zijn.

20 Zo had Adam genoemd de namen van al het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al het gedierte des velds; maar voor den mens vond hij geen hulpe, die als tegen hem over ware.

Adam had het vermogen om o.a. de dieren een naam te geven die bij de dieren paste, die het wezen van de dieren uitdrukte of benoemde. Daaraan had de mens behoefte, om onderscheidingen aan te geven, doordat wij mensen leven bij voorstellingen. Om de mens tegemoet te komen heeft de Godheid Zich aan Adam bekendgemaakt via manifestaties en namen. En wel op een wijze waardoor Adam niet in

termen van voorstellingen zou leven en denken aan de Godheid, maar zou leven bij de gedachte dat de Godheid onnoembaar is en onzienlijk. In die wonderbare en raadselachtige uitdrukking van de Godsnaam Jahweh of YHWH¹ ligt een hele wereld van gedachten verborgen.

Immers, wat ligt er allemaal precies in een naam?

De vier klinkerloze letters YHVH of IHWH kunnen wij wel lezen en elke letter ervan noemen, maar niet uitspreken als woord. De juiste uitspraak is ook niet bekend, maar is bij benadering bekend geweest. De joden lazen voor Elohim Adonai, dat is Heer of God. Elohim is een meervoudsvorm en betekent Goden. Het is geen naam, maar een aanduiding of titel, daar er vele goden zijn.

Door toevoeging van klinkers aan YHVH uit Adonai ontstond de verbastering JeHoVaH.

Bij ons mensen zijn namen dikwijls statisch, maar dat is bij de naam van God niet het geval. Jahweh

is dynamisch. Naar Exodus 3:14 wordt er verband gelegd tussen het

Hebreeuwse hajah (zijn) en het woord Jahweh

(Hij (of Ik) zal zijn). De goden die de ouden zich vroeger indachten waren meest statische goden.

De Israëlieten mochten zich geen platonische of abstracte goden indenken. Hoe mysterieus en hoe

verborgen de Godheid ook moge zijn, Hij is er wel terdege en men kan op Hem aan. De naam Jahweh bevat dus wel een heel groot geheim, maar dat wordt door Zijn daden bekend. Daarop moest Israël zien! In Zijn Naam horen wij dat Zijn tegenwoordigheid nabij ons is. Hij is nauw bij ons levenslot betrokken. Hij biedt ons de helpende hand. Professor Kees Waaijman in zijn boek 'Mystiek in de Psalmen' noemt Hem: "Wees er, of Weser. Ik ben erbij, Ik weeser". Alleen de manier of wijze waarop Hij bij ons is, laat zich maar moeilijk begrijpen voor doorsnee mensen als wij zijn.

I (Y@h)
H (He)
V (Vau)
H (He)

יהוה

¹ Men mag in het Hebreeuws de Y, I of J gebruiken voor YHVH, en ook de V en W mag men door elkaar gebruiken.

Er is natuurlijk al heel veel nagedacht over de Godheid en de godenwereld. Via de Middeleeuwse theologie, gebaseerd op de Grieks-Aristotelische filosofie, zou Jahweh de Verhevene zijn, boventijdelijk, die op onbereikbare hoogte leeft, de eeuwig onbereikbare blijft. Het wezen of zijn van Jahweh houdt echter niet in dat Hij afstandelijk zou zijn en in Zijn eigen domein zou blijven, zonder daarbuiten te treden. Nee, Hij is bij ons, bij Zijn schepping nauw betrokken, ook al lijkt Hij soms ver weg. Het is maar net hoe mensen over Hem dachten en hun gedachten hebben opgeschreven. Zij hebben de manifestaties omschreven die zij aanschouwden. Men zag oudtijds in de natuur de 'hand van God', en wanneer een vulkaanuitbarsting plaatsvond wist men niet hoe dat veroorzaakt werd. Men dacht dat de Godheid zich erin manifesteerde, vanwege het vuur en het geluid, dat zoiets als 'Jaahoe' klonk. Jahweh komt overeen met Java of Jahwah, de god der vulkanen. De piramiden in Egypte waren afbeeldingen van de vulkanen. Pir = vuur. In de top van piramiden en/of op de toppen van bergen of hoge pilaren zag men vuurglinstering, het zogenaamde St. Elmusvuur, wat men aan de Goden toeschreef.

De oude religies kenden drie culten die hun fundatie vonden in de ritmen en cycli van het leven in de natuur:

1e. De Lunar- of Maan-cultus, toegeschreven aan de godin Isis, waarvan de naam van onze 2e dag der week komt, de maandag.

2e. De Solar- of Zonne-cultus, toegeschreven aan de god Ra of Re, waarvan de naam van onze eerste dag der week komt, de zondag.

3e. De Saturnus-cultus, toegeschreven aan El, waarvan de naam van onze zevende dag komt, de saturnusdag, of zaterdag. El is gelijk aan het 'oprijzen' van Saturnus. El komt van elevate, dat is opheffen, en El-ect = uitkiezen.

Het is dan ook niet zo heel moeilijk om de samenstelling van de naam die Jakob ontving in deze drie culten terug te vinden, namelijk: Is - Ra - El, dat is 'strijder met God', of te wel, God is de Schepper van de ganse

natuur en natuurorde, waarmee Jakob mocht samenwerken. In die wonderbare Naam zal hij overwinnaar zijn. Hieronder enkele teksten die over de Naam van Jahweh gaan, bedoelt voor Israël:

Ezechiël 39:7 En Ik zal Mijn heiligen Naam in het midden van Mijn volk Israel bekend maken, en zal Mijn heiligen Naam niet meer laten ontheiligen; en de heidenen zullen weten, dat Ik de Jahweh ben, de Heilige in Israel.

8 ¶ Ziet, het komt en zal geschieden, spreekt de Jahweh Elohim; dit is de dag, van welken Ik gesproken heb.

Jesaja 44:

1 ¶ Maar hoor nu Mijn knecht Jakob, en Israël, dien Ik verkoren heb!

2 Zo zegt de Jahweh, uw Maker, en uw Formeerder van den buik af, Die u helpt: Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht, en gij, Jeschurun, dien Ik uitverkoren heb!

3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen.

4 En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken.

5 Deze zal zeggen: Ik ben van Jahweh; en die zal zich noemen met den naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben van Jahweh, en zich toenoemen met den naam van Israël.

6 Zo zegt de Jahweh, de Koning van Israël, en zijn Verlosser, Jahweh der heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God.

7 En wie zal, gelijk als Ik, roepen en het verkondigen, en het ordentelijk voor Mij stellen, sedert dat Ik een eeuwig volk gesteld heb? en laat ze de toekomstige dingen, en die komen zullen, hun verkondigen.

8 Verschrikt niet, en vrees niet; heb Ik het u van toen af niet doen horen en verkondigd? Want gijlieden zijt Mijn getuigen: is er ook een God behalve Mij? Immers, is er geen andere rotssteen: Ik ken er geen?

9 ¶ De formeerders van gesneden beelden zijn al te zamen ijdelheid, en hun gewenste dingen doen geen nut; ja, zij zelve zijn hun getuigen; zij zien niet, en zij weten niet, daarom zullen zij beschaamd worden.

10 Wie formeert een god, en giet een beeld, dat geen nut doet?

11 Ziet, al hun medegenoten zullen beschaamd worden, want de werkmeesters zijn uit de mensen; dat zij zich altemaal vergaderen, dat zij opstaan, zij zullen verschrikken, zij zullen te zamen beschaamd worden.

Jeremia 16:20 Zal een mens zich goden maken? Zij zijn toch geen goden.

21 Daarom, ziet, Ik zal hun bekend maken op ditmaal; Ik zal hun bekend maken Mijn hand en Mijn macht; en zij zullen weten, dat Mijn Naam is Jahweh.

JHVH is de gedenknaam

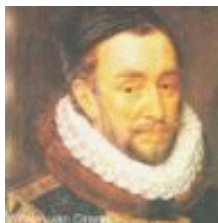
Een 'naam' zegt iets en roept iets wakker in ons. Als wij de naam 'Willem van Oranje' horen noemen, denken wij terstond aan de 'Vader des Vaderlands' en gaan onze gedachten zo'n 3 tot 4 eeuwen terug. Hoe komt dat?

Omdat wij over Willem van Oranje zo vele verhalen hebben gehoord. Wij hebben veel over hem in ons opgenomen. Al die verhalen zijn in ons verstand gekoppeld aan zijn naam. Natuurlijk weten wij dat 'Willem' zijn voornaam is en dat 'Oranje' een bijnaam is, genoemd naar Orange in Frankrijk. 'Vader des Vaderlands' is ook een bijnaam of titel. Zijn moeder heette Juliana van Stolberg en zijn vader was een NASSAU, genoemd naar de 'Nasse Ouwen', of drassige gronden.

Wanneer wij Willem met zijn ware achternaam willen noemen, voorzover de achternamen toen reeds functioneerden, moeten wij hem niet noemen 'Willem de Zwijger', of 'Vader des Vaderlands', maar Willem van Nassau. Een naam hoort bij iemands wezen. Door de klanken van onze naam die wij dagelijks horen, wordt er inwendig iets gevormd. Onze naam vormt ons leven en geeft er gestalte aan. De resonantie van onze naam galmt in ons na en geeft onze hersenen impulsen.

In beperkte zin geldt dit eveneens voor de Schepper. Wij kunnen Hem met allerlei titels noemen, maar het gaat tenslotte om Zijn heilige Naam! In Ex. 20 heeft Hij Zijn wil of wet gegeven. De wet begint met de bekendmaking van Zijn Naam: *”Ik ben YHWH (of JHVH) uw Elohim, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb”*.

Deze Naam mag niet ijdellijk gebruikt worden. In het O.T. wordt de naam JHWH wel 7000 maal genoemd. Wij zullen in het N.T. deze naam tevergeefs zoeken. Hoe komt dat? In het N.T. komen wij de namen tegen als 'Kurios' en 'Theos', ontleent uit de afgoderij, die vertaald werden met 'Here' en 'God'. Dit zijn de Griekse namen. Het N.T. is in

het Aramees/Hebreeuws en in het Grieks geschreven. Juist in het Grieks zijn deze verheidenste 'namen' (?) er in gekomen. In het Hebreeuws heeft elke letter en naam betekenis, waarde. In het Grieks niet. Een naam drukt in het Hebreeuws iets uit en is veelzeggend. Griekse namen hebben dit niet, maar geven veelal een heenwijzing en verbinding met de goden. Het merendeel van de 'twaalf stammen in de verstrooiing' zat in het Noorden, in de Grieks/Helleens sprekende wereld. Tot die verloren schapen moesten de Apostelen gaan, zij verstonden deze spraak en taal. Zoals wij zagen heeft dit het gevaar in zich dat namen en zaken die aan de Heilige gewijd zijn, vlug gelijkgesteld worden met de afgoden.

De grote vraag voor ons is of in de oorspronkelijke tekst van het N.T. eveneens de Heilige Naam stond. Die oudste geschriften zijn er helaas niet meer en wat wij nu nog hebben zijn slechts afschriften van afschriften, die gemaakt zijn in en na de 4e eeuw. De oorspronkelijke geschriften zijn in het Hebreeuws geschreven en hebben de Naam van YHWH bevat! Volgens Hieronymus was Mattheus in het Hebreeuws geschreven en later in het Grieks vertaald. In the New International Dictionary of N.T. theology deel 2, pag. 512 staat, dat in de oudste LXX- MSS fragmenten het tetragrammaton van het Grieks staat in Hebreeuwse lettertekens. Het oorspronkelijke NT bevatte dus de Hebreeuwse naam Jahweh!

Origenes zegt: *En in de nauwkeurigste manuscripten komt de Naam in Hebreeuwse lettertekens voor, weliswaar niet in de hedendaagse Hebreeuwse, maar in de oudste!*

In latere afschriften van de Septuaginta werd de Naam verwijderd en vervangen door 'Theos' en 'Kurios'. Ditzelfde gebeurde met het N.T. Wij mogen dus met een goed geweten en gerust hart overal waar 'Kurios' of 'Heere' staat JHWH lezen en overal waar 'Theos' of 'God' staat Elohim lezen! De fouten liggen bij de vertalers en de overzetters! De naam 'Messias' heeft men vertaald met 'Jezus', en dat is een Grieks woord zonder betekenis! Voor de Israëliet is het woord Jezus een vloek en spotwoord, en voor de Griek

klinkt er een verbinding in met Zeus, Bacchus en Tammuz. JESU of IHS is één der titels van Bacchus. Juist deze initialen staan in vele Roomse kerkvensters. De goede naam voor Messias is: Iashuah = JHWH is (ver)Losser. Messiah = Gezalfde van Jah. Ieso (Jesou) wijst heen naar de vrouwelijke godin der genezing uit Alexandrië en Chrestos wijst naar Osiris. De Grieken wilden alle godsdiensten samensmelten tot een grote wereldreligie, het 'syncretisme'. Met namen als Jesou Chrestos en Heere was iedereen gebaat en niemand ergerde zich daaraan. Christos betekent 'Gezalfde'. Dit is een titel, want vele anderen werden ook wel 'gezalfden' genoemd. Christos is een titel en geen naam.

De Roomse kerk heeft het zelfde spoor der Grieken gevolgd, om godsdiensten samen te smelten tot een zogenaamde 'Christelijke godsdienst', om daardoor haar ledental te vergroten en macht te krijgen. En iedereen was tevreden met de 'naam' Jezus en Heere. De afgodendienaars hoorden daarin hun eigen goden noemen. Veel zogenaamde christenen meenden hierin de naam van hun Verlosser te mogen horen. Wie het hiermee niet eens was, werd gemarteld!

Het grote doel van dit alles is, dat men daardoor de ware Naam in vergetelheid wil brengen! Jer. 23: 27. Sommige beweren dat de Naam van de Schepper verloren zou zijn geraakt. Dit is een leugen, want er is altijd een klein overblijfsel geweest die de knie niet hebben gebogen voor Baäl! Er is voor ons onder de hemel geen andere Naam gegeven om zalig te worden dan in die Naam. Wij zijn eeuwenlang op een dwaalspoor geplaatst en bang gemaakt dat het oneerbiedig zou zijn om de ware naam JHWH te gebruiken. Zo werden de oude Israëlieten ook overgehaald om Adonai te gaan gebruiken (= Heer van een knecht) waardoor men in de Baäldienst terecht kwam.

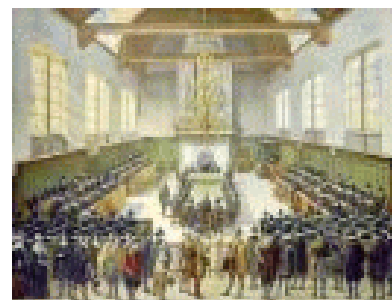
Wij mogen zijn Naam niet verloochenen, Openb. 3:8 en daarvoor krijgen wij zelfs een geopende deur! Het Griekse woord wat voor 'verloochenen' gebruikt is, betekent letterlijk 'ontkennen', dus die Zijn Naam ontkennen! De ware gedenknaam is JHWH, in het N.T. Iashuah ha Messiah. Wie overwint, op hem of haar zal Hij Zijn Naam en de naam van de Stad schrijven, Openb. 3:12.

De Statenvertaling en de Naam

Voor velen begeven wij ons nu op zeer gevaarlijk terrein, daar zij menen dat de Staten Vertaling geïnspireerd zou zijn. Dat dit onhoudbaar is blijkt reeds uit de vertaling van de Heilige Naam!

De Statenvertalers volgden de Griekse tekst en daarmee in feite de Namen die geen enkele betekenis hebben, maar wel een verbinding hebben met de afgoden. Zij menen zelfs dat de Heilige Geest zulks leert in het N.T. dat het toelaatbaar is om de Heilige Naam te vertalen! Dit is een zeer kromme redenering en is een argumentatie die nergens op slaat!

De 12e zitting der Dordtse Synode: Men heeft, in de tweede kwestie, gekozen voor de traditie, voor de overzetting van JHWH (Jehova was het toen reeds) door het woord HEERE. Men bekent daarbij wel dat er

geen goed Nederlands woord is waarmee men het woord Jehova kan vertalen. Er was geen woord waarmee de kracht van dit woord uitgedrukt kon worden. Toen oordeelde men het raadzaam het woord JEHOVA maar te vertalen met Heere en dan in kapitale letters HEERE. Uit deze gevolgde methode is te zien dat men een 'tik' had van de

'vertaalziekte', om zelfs eigennamen van personen te vertalen, ja de enige Naam van JHWH!

Indien er geen Nederlands woord is om de kracht van die Naam uit te drukken mag deze toch nooit vertaald worden! HEERE slaat toch nergens op! Wat een ontluistering van die Heilige Naam! Wanneer de Statenvertalers de heiligheid hadden gevoeld, zoals men niet aan de Ark mocht komen, had men van die Naam afgebleven. Wij zitten nu met hun nagelaten erfenis en dit noopt ons tot een betere Bijbelvertaling waarin de Naam onveranderd blijft, zoals in de Engelse Jahweh-Bijbel. De Statenvertalers zijn niet consequent geweest, want waarom hebben zij dan tevens niet het woord 'Hallelujah' vertaald?

Wij zien duidelijk voor ogen dat de boze machten hun aanslag vooral hebben gericht op de Naam van onze Schepper en op Zijn Zaad, op de identiteit van Zijn volk. Dat volk moest vervreemden van Zijn Naam, en van hun eigen identiteit. Dat volk moest vermengd worden, dat ras en bloed moest verdwijnen en ook hun taal. De Naam van hun 'God' moest vertaald worden, alle rassen moesten gelijkemaakt worden. De leugen moest in waarheid, en de waarheid moest in leugen veranderd worden.

Zijn Naam is echter niet landgebonden, zoals nu uit de vertalingen blijkt. Zijn Naam is onveranderlijk, dus in wezen internationaal, Jesaja 52:6, Ps. 9:11. Zijn Naam drukt Zijn wezen uit. Titels geven slechts eigenschappen weer. Heer, Lord, God, Ishi, Kurios, Adonai zijn allemaal titels en verbasteringen. Zoals gezegd heeft in het Hebreeuws elke letter een nummerwaarde en drukt de Naam JHWH de volmaaktheid uit. De J (of I) heeft een waarde van 10, de H van 5, de V van 6 en de H van 5. Door de Naam te vergrieksen haalt men deze numerologische waarde weg, en breekt men de volmaaktheid stuk. De Engel die tot Jozef en Maria sprak gaf ook geen Griekse Naam op, maar de Hebreeuwse, Math. 1:21 Luk. 1:31 Joh. 1: 42. In Hand. spreekt JHWH geen Grieks, maar Hebreeuws, 22:8, 10, 16, 26:14,15.

Waar komt de naam van JEHOVA vandaan? Er waren oudtijds diverse bronnen van Hebreeuwse geschriften. Men had Yahwisten, de Eloïsten, de Priesterlijke en de Deuteronomieke.

Het Slangen zaad (de Edomieten en Kainieten) heeft doelbewust gebruik gemaakt van de priesterlijke bron, om

daardoor de Enige Naam het volk te ontnemen. Zij hebben opzettelijk van de naam JHWH.....JEHOVA gemaakt. Zij hebben het woord Adonai (Heer) genomen en daarvan de klinkers tussen de Naam JHWH geplaatst en zo ontstond: JAHOWAH.

Jehova-getuigen erkennen dit zelf, maar volgen de traditie, daar deze naam Jehova algemeen bekend is, De leugenen van het Nachash zaad heeft tot deze verbasteringen geleid, zo goed als zij ook hun eigen scheldnaam in de Bijbeltekst hebben ingevoerd, n.l. 'jood' als vervanging van de naam Juda. Zij hebben de naam van de moeder van

Jesjoea....Miriam vertaald in: Maria, volgens de heidense gewoonten, Dan. 1:6,7 en Gen. 41:45.

In The Jewish Encycl. vol. 7 pag. 88 staat dat de naam Jehova een uitvinding is van de laatste tijd, n.l. van Paus Leo de 10e (de Arcanis Catholic Veritas 1518, folio XLIII). Het moge ons vreemd in de oren klinken dat, toen Jezus op aarde was -indien historisch juist- Hij nooit Jezus werd genoemd en HIJ naar die naam niet zou hebben geluisterd. De Naam van de Allerhoogste is nooit Jehova of Heere geweest.

Opvallend is dat men nu van JEHOVA en JEZUS spreekt, daar de letter J in vroegere alfabetten volkomen onbekend was en pas in de 14e eeuw in gebruik kwam. De I of Y was in gebruik en daaruit is de J voortgekomen (Encl. Americana).

In Openb. 22:4 staat dat de Naam op hun voorhoofden zal worden geschreven. Welke naam zal dat zijn? De Hollanders krijgen dan zeker de titel 'HEERE', de Engelsen 'Lord', de Duitsers 'Herr' en ieder ander volk een andere titel? U begrijpt toch wel dat dit niet kan. Nee, slechts de enige eigennaam JHWH!

God is een Geest en neemt een gestalte aan in de mens, die geschapen werd naar Zijn beeld en gelijkenis. De mens is een gestalte en kreeg een geest. Wij zijn beeld dragers en het uitgedrukte beeld van Gods zelfstandigheid. De Naam van God heeft alle aanslagen overleefd en is onkreukbaar. In het laatste der dagen zal Zijn volk Zijn Naam weer leren kennen en op die Naam vertrouwen!

De heilige Naam(en)

Wanneer wij naar de koningin gaan, of haar een brief toezenden, spreken wij haar aan als Hare Majesteit. Hare Majesteit is niet haar eigen naam, maar is een titel. Haar eigen voornaam luidt: Beatrix.

De naam Beatrix betekent in het Latijn: Zij die heil brengt.

Wanneer wij haar aanspreken of schrijven doen wij dat niet met de vertaling van haar naam, maar wij gebruiken haar eigen naam.

Het gaat immers om de juiste onvertaalbare naam!

Het gaat niet om titels, hoe mooi ook; het gaat niet om vertalingen van een naam, hoe betekenisvol soms; nee, het gaat om de Naam, de identiteit. Dit geldt toch wel heel bijzonder voor onze Schepper dat Zijn Naam geheiligd worde en Zijn Naam door ons niet ijdel gebruikt wordt. Wij mogen Zijn naam niet als stopwoord, als komma - en als een punt achter een zin gebruiken.

Waarom zouden wij Zijn Heilige Naam bezigen wanneer deze is vertaald en dan nog wel een heel andere betekenis en inhoud heeft gekregen? Elohim is vertaald door Heere, wat direkt wijst naar Baäl, wat Heer betekent. Wanneer een christen, hoe serieus hij dat ook moge menen, staat te bidden tot de 'HEERE', is hij bezig te bidden tot een vertaalde naam, die van echte naam vertaald is tot een titel. Heer of Heere is immers een titel. Daarbij bidt men niet tot Elohim, maar tot Heer, wat Baäl betekent!

Als men dan in een gebed wel 70 tot 100 keer de titel of aanspraak neemt van 'HEER' en 'HEERE', gaat dit de weg op tot ijdel gebruiken, dan wel zondigen tegen het 3e gebod. Hiervan moet JHWH zeggen: *"doe dat getier van voor Mijn oren weg! Daar wil IK niet naar luisteren!"* Amos 5:23. Wanneer wij Hem oprecht liefhebben, zullen wij toch gesteld zijn op het kennen en prijzen van Zijn eigen Naam en Namen!

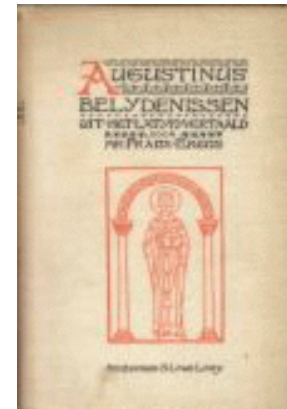
Baäl, Heer

De heilige Naam (1)

Wij hebben het dikwijls over de 'Roomse Hoer' en over de 'Joodse zelfoverschatting', en ook over het 'gevaar van de Islam'. Waar wij aan voorbijgaan is het feit van zelfonderzoek, zelfkritiek, berouw en verbetering.

Ook wij als protestanten doen aan geestelijke hoerij, zelfoverschatting en zijn een gevaar in deze wereld voor anderen. Wij zijn het. Wij hebben de waarheid. Wij zijn de kerk en wij hebben de Statenvertaling. Wij hebben de beste belijdenisgeschriften en wij hebben de allerbeste dominees. Wij hebben zelfs een christelijke Evangelische Omroep! Bij

de opsomming van al onze goede kanten verliezen wij als christenen heel spoedig ons bewustzijn, vergeten wij ons gespleten bestaan en zien wij voorbij aan het feit dat wij praktisch op geen enkel punt verzet

kunnen aantekenen tegen omliggende wereldse mensen, daar wij aan de meeste zaken zelf mank gaan waarin ook zij niet goed doen. Wij durven soms nog wel iets te zeggen, o ja, dat wel; maar metterdaad ook anders doen, nee dat niet! Het is voor ons protestanten en voor andere godsdiensten bijna onmogelijk om terug te komen van eeuwenlange foute leerstellingen, tradities, dogma's, belijdenissen, inzetten en heidense feesten. De kerk(en) is de 'over ons gestelde geestelijke macht', maar op de keeper beschouwt blijkt de kerk zichzelf niet eens

naar behoren te kunnen regeren. In de politiek is het evenzo. De overheid (het bevoegd gezag (?) wat dat ook moge zijn) is er om de burgers te beschermen, maar wie beschermt ons tegen de overheid zelve? De overheid maakt in vele gevallen misbruik van de hun gegeven macht. Zo schaamt zich ook de kerk om impopulair bij deze wereld te zijn. Is het lichaam der kerk zo star dat er geen enkele verandering ten goede kan plaatsgrijpen zonder bloedvergieten, zonder scheuringen en heethoofdige disputen?

Mag er bij voorbaat geen commentaar geleverd worden op onze eigen kerkelijke systemen, op onze oneerlijkheid, schyzofrenie, chantagepraktijken en irreligieuze bijgeloof, ect.? Waarom zijn geestelijken, theologen, politici en vele leidinggevende personen zo ontzettend bang voor de feiten en de waarheid als deze naar voren komt?

Voor ons is iemand een goed politicus, een goede dominee en geestelijke als deze een hele lange redevoering kan houden over een bepaald onderwerp, zónder dat onderwerp bij name te noemen! Een goed politicus en brave dominee bedoelt het immers altijd anders dan hij schijnt te bedoelen, hoewel hij het geen van beide zo meent te bedoelen! Credo quia absurdum = iets is geloofwaardig als het absurd klinkt. Als men op die wijze kan redeneren is men in hoge achting!

Op alle vragen kan men ellenlange antwoorden geven zonder de vraag echt te beantwoorden. Zulk een verkooptechniek hebben de politici en de geestelijken gemeen met de salesmanagers! Zij doen u geloven wat zij zelf niet geloven! Als de kassa maar rinkelt! Geen directe leugens en geen directe waarheid. Schipperen wordt zulks genoemd, of overal tussendoor laveren. Zo kunnen de geestelijken jaar in en jaar uit preken over Bijbelse zaken zonder de kern van de Schrift ook maar één keer te noemen. En op gelijke wijze waren de Joden (en zijn dat nog) al even bedreven en vindingrijk in het zoeken naar uitwijk mogelijkheden op de wet, met het niet noemen van de Heilige Naam!

De heilige Naam (2)

Hoelang zal onze christelijke samenleving nog op twee gedachten hinken? Elia stond tegenover de Baälprofeten. Een van twee, of JHWH, of de Baäl! Twee heren dienen gaat niet. Wanneer JHWH de Machtige

De profeet

Eén is, volg Hem dan na! Is Baäl het, volg dan hem na!

U zult zeggen: maar meneer, wij zijn geen Baäldienaren! O nee?

Kijk dan eens in de Bijbelse woordenboeken; zij zeggen U dat Baäl 'HEER' betekent. Hij is de god van de vruchtbaarheid en regen bij de Kanaanieten. Hij is ook dezelfde god der christenen die hem slechts dienen als hij welvaart schenkt. Men noemt hem ook 'HEERE Heere', dat is: Baäl! Hoe komt het dat Baäl is ingeslopen in het christendom?

Hoe heeft men de naam van de onveranderlijke JHWH durven te vertalen in die van 'HEERE'? Hoe luidt het eerste gebod? In de bijbel wordt de Godsnaam JHWH wel 7000 keer genoemd, en waarom is die naam vervangen door 'Heere' of 'God'? God is ook geen naam, maar een titel. Vader is ook geen naam, maar een titel. Er zijn vele goden. God is geen eigennaam. De profetie zegt dat Zijn volk zijn Naam eens weer zal leren kennen. Jes. 52:6, Jer. 16:21 23:26, Ez.39:7, Op.19:1-6

ELYAH = De Machtige Eén is JAH. Niet Jehova, want dat is een verbastering van de Naam. 1Kon.18:21 wat is onze, uw keus? JHWH of Heere, dat is Baäl? JHWH is de levende en antwoordde door vuur.

Laat het abnormale niet nodig zijn, maar laat uw redelijke verstand werken. Wij worden ook niet gaarne bij een scheldnaam genoemd. Wij stellen er prijs op dat men onze eigennaam gebruikt. De Godsnaam is JHWH, afgeleid van HWH = worden. JHWH is de steeds wordende en zijnde. De Naam staat niet in de causatieve vorm, wat inhoudt dat de betekenis van de Naam geen verband heeft met Gods bestaan, maar dat Hij de dingen tot zijn brengt, laat worden. Hij volbrengt Zijn wil waartegen niemand iets kan doen. Hij voert Zijn voornemen uit en brengt dat tot een goed einde.

De joden probeerden de Godsnaam in vergetelheid te brengen, Jer.23:26, Ps.44:21, naar een mensengebod, Jes.29:13, Deut.4:2.

Zij bouwden een traditie op waarin men de heilige Naam niet meer gebruikte. In de Talmud wordt niet de ware Naam gebruikt (joma 6:2) In de synagoge spreekt men de Naam uit als ADONAI (mijn Heer = Baäl). Deze naam werd door de joden tot een vloek en verbasterd zei men 'Nojeleheine'. In Hosea 3:15 staat dat Zijn ware volk Israel eens Zijn Naam weer zal kennen en Hem niet meer Baäl zal noemen. Die tijd is aangebroken!

Er werd in Kanaän ook een demiurgische oorlogsgod Jahweh vereerd.

<http://www.kolumbus.fi/volwassengelooft/6.htm>

De Naam Je ho va

Jehova is de Adam-Kadmon der Kaballisten, de demiourgos. Dit is Lucifer met de Lotus in de hand, als symbool van het vuur (zonnearmte) en het water (geest en stof). De eerste Adam of Kadmon is de Logos der Joodse mystiek, en de tweede Adam is de man van de stof, de materie. De joden hebben de spelling van de titel Elohim veranderd (W. Drummond, Oedipus Judaicus Pag. 250) en El zou men moeten lezen als AL. Er staat in de grondtekst Al, Aleph-Lamed. Al betekent 'zon' en 'bewaarder'. BETH-EL = Huis van de zon.

EL betekent niet 'Deus' maar 'SOL'. De joden pleegden gaarne vroom bedrog. Als zij het woord 'AL' hadden laten staan, was duidelijk geworden dat IHVH en zon identiek waren (de onzichtbare zon wel te verstaan). Van die Oer-zon, de eerste ordening der atomen, hangt de werking van alle navolgende atomen af. Dit zijn de bouwstenen van al het geschapene en deze laten zich becijferen en zien. Het is dan ook een meetkundig figuur die de sleutel geeft tot het grote vraagstuk van de Scheppingsorde, n.l. het Pentagram, als ordenend beginsel der Schepping! IHVH is deswege niet Jehova. Jehova komt van Adam en Eva, de Yod en Vau en HeVa = JeHoVa. (zie Blavatsky: Isis ontsluit, II, 477). Jehova komt uit de tijd van de Masoreten.

De Rabbijnen die later klinkers gingen invoeren, kenden de juiste uitspraak van de Naam niet, maar gaven er de klank aan van Adonai, dat is Jehova, hetwelk op fantasie berust!

Jehova is niet de OER-AHN, de Oude van Dagen. Jehova is niet de onuitspreekbare naam! Jehova is de Metatron, één der Aeonen en niet de IHVH of IK BEN. Jehova is een tweevoudige god, één der Elohim, n.l. Lucifer, die wel betrokken was bij de Schepping, maar zelf geen Onkenbare oorzaak was.

De naam Israël = Strijder met Elohim, of Streven met Elohim.

Te Pniel ging voor Jakob de zon op en daar werd hij Israël. Het is de Zon die de aarde bevrucht. Gen.32:31. Jehova komt overeen met Bacchus. Vader Zeus regeert alle dingen, maar Bacchus regeert ook. Jehova-Nissi is dezelfde als Bacchus, Osiris. De berg Sinai werd door de Egyptenaren NISSA genoemd, en de koperen slang was een 'NIS' en de maand Abib werd ook wel NISAN genoemd. Zo heeft de slangencultus intrede gedaan via de naam Jehova in deze wereld, wat van Lucifer afkomt.

IHVH moet als Iahoh gelezen worden, wat 'ademen' betekent, of het 'geven van adem', dus Levengever!

De Naam Jahweh (JHWH)

In de wet der tien geboden lezen wij nadrukkelijk dat niemand de Naam ijdel mag gebruiken. Wanneer wij de vele Bijbelvertalingen lezen en zien dat men zich er niet voor schroomde om de Naam te vertalen, vraag je je af wat die mensen bezielde. Hoe heeft men ooit de Naam JHVH kunnen vertalen door HEERE of iets dergelijks? Het is de grootste ontheiliging wanneer je iemands naam beledigt, of wijzigt, of bekladt. De naam JAHWEH was vanaf oude tijden bekend, maar onvrome lieden zeiden dat die naam te heilig was om uitgesproken te worden. Men raadde aan om voortaan de afgezwakte naam Adonai (HEER) te gebruiken. De tijd dat de ware Naam weer in eer zal worden hersteld is nabij. Lees Ez.39:7. Dan zal JHVH Zijn heilige Naam weer bekendmaken onder Zijn volk, en die NAAM niet meer laten ontheiligen. Zach. 14:9: *"te dien dage zal JHVH de Enige zijn, als ook Zijn Naam!"* De naam Jezus is eveneens niet goed. Jezus komt van Jesus, van het Griekse Iaso, godin der genezing. Jezus komt ook van Jezeus, de Griekse hoofdgod. De echte naam van de Messias of Gezalfde is Yahoshuah of Jesjoea = Heil van YAH.

Uit de Babylonische taal komt het woord Baäl = Heer. Door leugens zou men de enige Naam gaan vergeten, zie Jer.23:26 en Hos.2:15. Een der namen van Baäl was: G-d of GAD (god).

Hoe is het toch mogelijk dat het Christendom in het algemeen de Naam is vergeten en de valse naam HEERE gebruikt? En waarom hebben de Statenvertalers de naam HEERE verkozen?

Het is in deze de Boze gelukt het Christendom te verleugenen. Er is bijna onherstelbare schade aangericht. Desondanks moeten wij opnieuw beginnen Zijn Naam te belijden en onveranderd te gebruiken.

Gij zult immers de Naam van YHVH Uw Elohim **niet** ijdel gebruiken!

Hosea 12:5 Jahweh, de God der heirscharen; Jahweh is Zijn gedenknaam.